

Mening — og jeg tror, den Mening er rigtig — paa Grund af hele det Niveau og den Løvefod, der fordres af dem, er daarligere stillet end de Tjenestemænd, som her faar Dyrtidshjælp. Man kan ikke i et saadant Lovforslag alene gaa efter Pengegrænsen.

Nordby: Nej, den højtærede Finansminister skal ikke slippe bort fra, at han har været meget lunken, mildt sagt, i sin Iver for at gennemføre sit eget Lovforslag her i dette høje Ting. Jeg har nævnt det før og skal ikke gentage det, men jeg vil sige, at det havde været ganske naturligt og lige til, om den højtærede Minister ved Behandlingen her havde støttet det Ændringsforslag, som er kommet fra konservativ Side, thi det er givet, at det ligger nærmere ved den højtærede Ministers eget Forslag end det, som er vedtaget i Folketinget, og der er ikke Tvivl om, at hvis den højtærede Minister havde gjort det her i dette Ting, vilde det have haft stor Vægt for hans radikale Venner ikke alene her, men ogsaa i Folketinget. Hvis den højtærede Minister havde gjort sin Indflydelse gældende overfor sine Meningsfæller i snævrere Forstand og overfor Socialdemokraterne her, vilde det sikkert have været let at faa Ændringsforslaget vedtaget, og naar den højtærede Minister er en parlamentarisk Minister, som han jo er, maatte han let have kunnet faa dette Lovforslag vedtaget i denne Form i det andet Ting.

Finansministeren (Brandes): Jeg skal dertil svare, at det ærede Medlem synes at glemme, at jeg har været med til at anbefale og støtte det Forslag, som er vedtaget i Folketinget, og at dette Forslag er vedtaget af Folketingets Majoritet paa den Maade, at der kun var 2—3 Medlemmer, som ikke stemte derfor. Jeg har som parlamentarisk Minister dette at holde mig til, at det er Folketinget, som har vedtaget det her forelagte Forslag, og saa vilde det være ganske underligt, om jeg her skulde støtte et Forslag, som jeg har den allerstørste Grund til at tro ikke kunde blive vedtaget i Folketinget. Nej, det er ikke at være parlamentarisk Minister. At være parlamentarisk Minister er at støtte sig til det parlamentariske Flertal, som er i Folketinget, og dernæst i Landstinget at støtte den Art Forslag, som man tør haabe at kunne gennemføre i Folketinget. Længere tror jeg ikke, at Pligten og Retten for en parlamentarisk Minister gaar.

Poul Rasmusen: Den højtærede Finansminister mente, at dette Replikskifte ikke havde nogen Betydning. Jeg vil gøre den højtærede Finansminister opmærksom paa, at han i Dag her har sagt, at han forelagde sit Forslag saa rummeligt, fordi han mente, det opfyldte berettigede Krav. Den samme Minister bebrejder os, at vi stiller Ændringsforslag, som gaar noget i Retning af at opfylde disse berettigede Krav, og samme Minister kunde faa disse berettigede Krav gennemført i dette Ting, hvis Ministeren og hans Parti vilde stemme derfor. Det er da ikke nogen Undskyldning, at den højtærede Minister mener, at dette ikke vil kunne gennemføres i Folketinget. Nogen Viden derom kan den højtærede Minister ikke have, og der vil ikke ske stor Skade, om man gjorde et Forsøg og fik positivt Vished for, hvorvidt det kunde gennemføres eller ej.

Finansministeren (Brandes): Naturligvis har jeg, da jeg forelagde Regeringsforslaget, anset de Krav for berettigede, som vilde blive imødekommet ved Forslaget — det vilde have været mærkeligt, om jeg skulde have haft den Tro, at de ikke var berettigede, og alligevel være fremkommet med Forslaget. Altsaa, det staar jeg ved; hvorledes skulde jeg overhovedet kunne gaa fra det? Det ærede Medlem siger, at jeg dadler Højre, fordi det er fremkommet med et Forslag, som til Dels — ikke i samme Maal, men til Dels — imødekommer de samme Krav. Jeg svarer dertil, hvad jeg har svaret mange Gange — jeg begriber ikke, hvorfor jeg skal blive nødt til at gentage det —, at jeg i og for sig godt forstaar, at Højre ønsker at gennemføre et saadant Forslag, men at jeg ikke forstaar, at Højre fremkommer med det, naar der ikke er Haab om at faa det vedtaget. Saa siger det ærede Medlem, at hvis jeg vilde støtte det, var der en Mulighed for, at det kunde vedtages her. Jeg ved med fuld Sikkerhed, at selv om jeg vilde støtte Forslaget her i dette høje Ting, vilde det ikke kunne vedtages i Folketinget. Jeg har ikke været med til alle Folketingets Forhandlinger om denne Sag, og jeg har ikke været med til Udvalgsforhandlingerne om denne Sag uden at danne mig en Mening om den, og den Mening, jeg har dannet mig, er den, som den ærede Ordfører jo ganske deler, og som ogsaa staar udtrykt i Betænkningen fra Flertallet, at Højres Forslag lader sig ikke gennemføre i Folketinget. Hvorfor skulde jeg saa gaa med til denne — jeg tør ikke